

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011, тел./факс (044) 239-76-40

E-mail: inform@drs.gov.ua, Сайт: www.drs.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____ на № _____ від _____ 20__ р.

Олександрійська міська рада Кіровоградської області

прос. Соборний, 59,
м. Олександрія,
Кіровоградська область, 28000

*Стосовно пропозицій щодо удосконалення
проекту регуляторного акта*

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проект рішення Олександрійської міської ради Кіровоградської області «Про місцеві податки і збори на 2021 рік» (далі – проект рішення) та документи, що надані до нього листом Олександрійської міської ради Кіровоградської області від 04.05.2020 № 63/6/05/5.

За результатами проведеного аналізу проекту рішення, експертного висновку постійної комісії Олександрійської міської ради з питань стратегічного розвитку та планування, бюджету і фінансів, регуляторної політики щодо його регуляторного впливу та аналізу регуляторного впливу до проекту рішення на відповідність вимогам статті 4 Закону, повідомляємо.

Проектом рішення на території Олександрійської міської ради пропонується встановити ставки місцевих податків і зборів, а саме: єдиного, транспортного, земельного податків, податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, збору за паркування транспортних засобів і туристичного збору. Проектом рішення також встановлюються усі обов'язкові елементи зазначених місцевих податків і зборів.

Відповідно до підпункту 12.3.1 пункту 12.3 статті 12 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) встановлення місцевих податків та зборів здійснюється у порядку, визначеному цим Кодексом.

Натомість, розробником у таблиці 3 «Ставки земельного податку» проекту рішення визначаються ставки земельного податку (за видами цільового призначення земельної ділянки) для: державних та комунальних підприємств; земельних ділянок приватної власності; земельних ділянок, що перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання (крім державної та комунальної форми власності); земельних ділянок, права на які не оформлені.

Державна регуляторна служба України

ВИХ №3323/0/20-20 від 04.06.2020

Оніщенко Наталія Аркадіївна

Крім того, примітками до таблиці 3 встановлюються збільшуючі коефіцієнти земельного податку за земельні ділянки, відомості про які не внесені до Державного земельного кадастру (відсутній код класифікації земельної ділянки у Державному земельному кадастрі), а також встановлюються окремі ставки для осіб, які: користуються земельною ділянкою на праві постійного користування та відносяться до осіб, перелічених у статті 92 Земельного кодексу, що мають право на постійне користування; користуються земельною ділянкою на праві постійного користування але не відносяться до осіб, перелічених у статті 92 Земельного кодексу, що мають право на постійне користування; володіють земельною ділянкою на праві власності; у яких відсутні правові документи на земельну ділянку; є власниками нежитлових приміщень у багатоквартирних житлових будинках.

Окремо встановлюються ставки земельного податку для державних та комунальних підприємств; за земельні ділянки, зайняті житловим фондом та гаражними кооперативами, під садовими, городними та дачними кооперативами; під водними об'єктами; для земель залізничного транспорту.

Натомість, ПКУ передбачене встановлення ставок земельного податку виключно за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено (незалежно від місцезнаходження) та за земельні ділянки (нормативну грошову оцінку яких проведено), які перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання (крім державної та комунальної форми власності) (стаття 274 ПКУ), а також ставок земельного податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких не проведено (розташовані за межами населених пунктів або в межах населених пунктів) (стаття 277 ПКУ).

Відповідно до статті 270 ПКУ об'єктами оподаткування земельним податком є: земельні ділянки, які перебувають у власності або користуванні; земельні частки (паї), які перебувають у власності. Базою оподаткування є: нормативна грошова оцінка земельних ділянок; площа земельних ділянок, нормативну грошову оцінку яких не проведено (стаття 271 ПКУ).

Відповідно до пункту 286.1 статті 286 ПКУ *(із змінами, внесеними згідно із Законом № 466-IX від 16.01.2020)* підставою для нарахування земельного податку є дані Державного земельного кадастру.

Центральні органи виконавчої влади, що реалізують державну політику у сфері земельних відносин та у сфері державної реєстрації речових прав на нерухоме майно, у сфері будівництва щомісяця, але не пізніше 10 числа наступного місяця, а також за запитом відповідного контролюючого органу за місцезнаходженням земельної ділянки подають інформацію, необхідну для обчислення і справляння плати за землю, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

У разі подання платником податку до контролюючого органу правовстановлюючих документів на земельну ділянку, відомості про яку відсутні у базах даних інформаційних систем центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, сплата податку фізичними та юридичними особами здійснюється на підставі поданих платником податку відомостей до отримання контролюючим органом інформації про перехід права власності на об'єкт оподаткування.

Крім того, земельні відносини регулюються Конституцією України, Земельним кодексом України, а також прийняті відповідно до них нормативно-правовими актами (стаття 3 Земельний кодекс України).

Статтею 7 Земельного кодексу України, який діяв до 01.01.2002, було передбачено, що Радами народних депутатів із земель, що перебувають у державній власності, земля у постійне користування надається, у тому числі, громадянам України для ведення селянського (фермерського) господарства, особистого підсобного господарства.

За нормою статті 92 Земельного кодексу України, який набув чинності з 01.01.2002, право постійного користування земельною ділянкою – це право володіння і користування земельною ділянкою, яка перебуває у державній або комунальній власності, без встановлення строку.

Вичерпний перелік осіб, які мають право отримати із земель державної та комунальної власності земельну ділянку в постійне користування, визначений частиною другою статті 92 Земельного кодексу України.

Пунктом 6 розділу X Земельного кодексу України було встановлено, що громадяни та юридичні особи, які мають у постійному користуванні земельні ділянки, але за цим Кодексом не можуть мати їх на такому праві, повинні до 1 січня 2008 року переоформити у встановленому порядку право власності або право оренди на них. Однак, у 2005 році рішенням Конституційного Суду № 5-рп/2005 від 22.09.2005 положення пункту 6 розділу X втратили чинність як такі, що не відповідають Конституції України (є неконституційними) в частині зобов'язання переоформити право постійного користування земельною ділянкою на право власності або право оренди без відповідного законодавчого, організаційного та фінансового забезпечення.

Крім того, пунктом 7 розділу X Земельного кодексу України визначено, що громадяни та юридичні особи, що одержали у власність, у тимчасове користування, в тому числі на умовах оренди, земельні ділянки у розмірах, що були передбачені раніше діючим законодавством, зберігають права на ці ділянки.

Отже, ПКУ не передбачено встановлення органами місцевого самоврядування ставок земельного податку та/або будь-яких збільшуючих коефіцієнтів залежно від категорій власників (користувачів) земельних ділянок, у тому числі щодо віднесення їх до осіб, перелічених у статті 92 Земельного кодексу, а також оформлення (не оформлення) документів на землю або внесення (не внесення) інформації про земельну ділянку до Державного земельного кадастру.

З питань встановлення окремих ставок земельного податку для державних та комунальних підприємств повідомляємо наступне.

Податкове законодавство України ґрунтується, серед іншого, на принципі рівності усіх платників перед законом, недопущення будь-яких проявів податкової дискримінації - забезпечення однакового підходу до всіх платників податків незалежно від соціальної, расової, національної, релігійної приналежності, форми власності юридичної особи, громадянства фізичної особи, місця походження капіталу (підпункт 4.1.2 пункту 4.1 статті 4 ПКУ).

Таким чином, встановлення окремих ставок земельного податку за формою власності юридичної особи є проявом податкової дискримінації.

Отже, проект рішення не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципом адекватності - відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Додатково повідомляємо, що згідно з підпунктом 72.1.2.4 підпункту 72.1.2 пункту 72.1 статті 72 ПКУ для інформаційно-аналітичного забезпечення діяльності контролюючого органу використовується інформація, що надійшла від органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та Національного банку України, зокрема інформація про встановлені органами місцевого самоврядування ставки місцевих податків, зборів та надані такими органами податкові пільги.

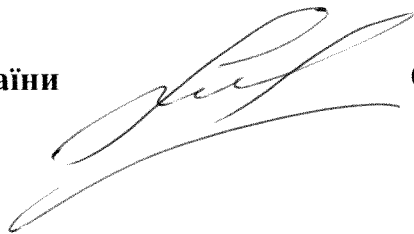
Абзацом другим пункту 284.1 статті 284 ПКУ визначено, що органи місцевого самоврядування до 25 грудня року, що передує звітному, подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки рішення щодо ставок земельного податку та наданих пільг зі сплати земельного податку юридичним та/або фізичним особам за формою, затвердженою Кабінетом Міністрів України.

Форма подання інформації щодо ставок земельного податку та наданих пільг зі сплати земельного податку юридичним та/або фізичним особам затверджена постановою Кабінету Міністрів України від 24.05.2017 № 483 «Про затвердження форм типових рішень про встановлення ставок та пільг із сплати земельного податку та податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки».

Підсумовуючи вищенаведене, пропонуємо привести проект рішення Олександрійської міської ради Кіровоградської області «Про місцеві податки і збори на 2021 рік» у відповідність до вимог чинного законодавства України згідно з наданими пропозиціями.

Про результати розгляду цього листа пропонуємо поінформувати Державну регуляторну службу України.

**Т. в. о. Голови Державної
Регуляторної служби України**

Олег МІРОШНІЧЕНКО

